

Tips och Ideér nr 23.

Nu har en månad gått på det nya året; 2010. Samtidigt upplever vi en vinter som jag inte upplevt sedan mitten på 80-talet. Anledningen till att jag kommer ihåg detta är att jag släpade min då cirka 4 – årige son, Ulf, på en pulka till dagmammans över fälten hemma i Götlunda, med snö långt över knäna! När jag släppte ut hästarna på morgonen nådde snön till magen på dom på väg ner mot insläppet.

Hästarna gillar de här vädret. Rent och torrt. Jag har själv lite svårt för kylan. När jag åkte till Askersund för att hålla en clinic härom dagen låg temperaturen på minus 26 grader mellan Tibro och Karlsborg! Fick ett sms från Per Larsson att han hade minus 24 och minus 19 samma helg i Strömsund. Vad håller vi på med???

När jag kom fram till Södra Falla (utanför Askersund) trodde jag att några kanske backat ur, men inte då! Det belv full dag! Snacka om entusiaster! Kul!!

Hur såg 2009 ut? Jag hade ju en del synpunkter i nummer 22. Jag har fått många mail och synpunkter på det jag skrev. Alla som hört av sig håller med och tackar mig. Det är både positivt och negativt. Negativt därför att av så många är det för få som reagerar öppet. Hoppas fler vågar.

Jag hoppas att 2010 inte innehåller så många inställda tävlingar som 2009. Jag tror bättre samordning är viktigt.

Jag skrev lite om grundträningens betydelse för att åtminstone få godkänt (70 poäng) på tävlingarna. 70 poäng anses av många som bra och det kan det vara i ett individuellt perspektiv i en utvecklingsfas, men det måste definitivt vara ett delmål i träningen att hamna på 70+. Inte att vinna på 67 poäng!

Jag har försökt att koppla ihop mina tankar, om att grundträningen i westernridningen generellt är av för dålig kvalitet, med andra idrotter och verksamheter.

Min dotter, Jonna, gick estetisk linje på gymnasiet. Jonna gillar teater, dans och sång. Efter ett år i arbetslivet sökte hon in på Skara skolscen. Detta är en ansedd teaterskola med höga intagningskrav (12, från hela landet, antogs till Jonnas årgång!). Intagningen gjordes bland annat genom tre uttagningssteg (en typ av audition) med gallring i varje steg tills 12 återstår. Jag pratade med Jonna härom dagen om hur det var på skolan. Toppen, sa hon.

Nivåskillnaden mellan gymnasieskolan och denna skola är stor. På vilket sätt? Det Jonna berättade var hur grundläggande man är med kroppshållning, kroppskontroll, andning, röstkontroll, samspel. De kan ägna mycket tid bara åt att hitta kroppens lod, som hon uttryckte det. Det handlade mycket om att lägga tid på att lära sig själv att känna vad som är rätt. Lärarna är mycket noggranna med grundläggande faktorer. Med risk för att det är detaljer jag inte återger exakt rätt, så är min point att när målen ställs högt (vilket man gör på Skara skolscen), nöjer man sig inte med att ”göra en 67-ritt”. Grunden ännu viktigare om man vill nå långt.

I vinter har jag under ledig tid tagit fram ett bildspel för teoriundervisning. Det har varit väldigt intressant att gå in i detaljer och resonemang kring hästhantering och ridning (ridning är i och för sig uppsutten hästhantering). Jag önskar att fler ville ha teori och delta i diskussioner utan att sitta på hästryggen hela tiden. I många fall uppstår problem p g a att ryttaren helt enkelt inte förstår sammanhanget, hur hästen fungerar eller vilken utrustning som är lämplig. Vilken är den röda tråden i all hästhantering? Det är att förstå hästen! Val av metod styrs också av att man tycker om hästen. I många fall sätts ribban för lågt i hästhanteringen. Man tycker det är OK om hästen inte lider. Jag tycker att ribban ska ligga på nivån att hästen ska må bra! När mår en häst bra? Där kommer hästkunskapen in. Jag kan

rekommendera en rapport skriven av Djurens Rätt (www.djurensratt.se), *Älskade Hästar* (ISBN 978-91-88786-77-1). Den behandlar just behovet av naturligt beteende för att må bra. Det avsnitt i rapporten som jag tycker är tunt och inte så väl underbyggt är riddelen om olika träningsmetoder. I övrigt tycker jag att man träffar rätt.

På Södra Falla har vi även lektioner i just grundläggande hantering av, i första hand, unghästar. Jag använder då longering som metod för att visa och deltagarna får själva prova att läsa och påverka hästen i olika moment. Momenten är enkla rent tekniskt för att det ska vara lätt att se/känna att nu blev det rätt eller nu blev det fel. Jag visar också kroppsspråket betydelse. Hästen reagerar ofta på kroppsspråket långt innan vi hinner göra något annat, som till exempel ett kommando eller ett tryck.

En annan grundläggande och viktig sak är vårt förhållningssätt till hästen är att vi måste ta över (ta befälet sa man i det militära!). Vi måste förstå hästens beteende. Där finns mycket att lära hos många.

De som rider för mig regelbundet har en hög ambitionsnivå utifrån förutsättningarna, tålamod och tycker om sina hästar. Det gör jobbet roligt!

/Staffan